

Het onderzoeksinstituut

Laverne

Het ging dit keer niet om chocolade. En ook niet om energiedrankjes of deodorant. Nee, het onderzoek waaraan ik ditmaal zou meewerken, was anders dan alle vorige.

Ik had inmiddels al de meest uiteenlopende producten getest. Fabrikanten maakten gebruik van de diensten van het MIW - Meten Is Weten - om bijvoorbeeld te testen of een nieuwe smaaksensatie aansloeg en hoe de hippe na-jaarskleuren van een nagellakcollectie gewaardeerd werden. Daarnaast werden er bij het MIW ook farmaceutische onderzoeken uitgevoerd. Slaappillen, concentratiepillen, dieetpillen: ik had ze allemaal getest, interessant en ik verdiende er naast mijn studie journalistiek een meer dan welkom zakcentje mee.

In de e-mail die ik van het MIW ontving, stond namelijk dat het dit keer ging om een wetenschappelijk onderzoek naar de seksuele opwindingsrespons bij vrouwen en

naar de bekkenbodemspieractiviteit bij vrouwen met en zonder seksuele pijnklachten.

De uitgebreide vragenlijst die erbij zat, had me met mijn ogen doen knipperen: wanneer had ik voor het laatst seks gehad? Had ik een vaste partner of hield ik er wisselende contacten op na? Ervoer ik weleens pijn bij het vrijen, had ik weleens angstgevoelens tijdens het vrijen, gebruikte ik een voorbehoedsmiddel en zo ja welk? De lijst was eindeloos en was zelfs intiemer dan de gesprekken die ik met mijn beste vriendin Em voerde.

Zij schaterde toen ik haar aan de telefoon vertelde over dit onderzoek. ‘Mijn hemel, Laverne, ga je daar echt aan meewerken?’

‘Ja,’ had ik ferm geantwoord, ‘ik kan het geld goed gebruiken en ik wil dat artikel schrijven, je weet wel!’

‘Kun je die Lex niet beter gewoon bellen en hem confronteren met wat je weet? Of zou *Mister Teenage* ook niet meer bij het MIW werken? Lijkt me nu echt zo’n hopeloze jobhopper. Misschien verkoopt-ie wel matrassen, na zijn nacht op onze stoep.’

Ik zweeg. Lex was de recruiter van het MIW die dacht dat hij mij had gestrikt om mijzelf op te geven als proefpersoon.

Lex.

Lex met zijn mooie kop en staalblauwe ogen waar zoveel moois in te zien was. De man die ik twee weken lang had voorgewend dat hij een relatie met mij had. Ik wist

wat ik wilde: bewijzen dat hij verbonden was met het MIW en zo het belangrijkste gegeven voor mijn artikel in handen hebben. Lex was immers de gesjeesde en omstreden DJ. De man die eerder met zijn muziek honderdduizenden in extase had gebracht, totdat hij in opspraak kwam vanwege zijn betrokkenheid bij de zwangerschap van een jong tienermeisje. Valse achterklap, zo bleek veel te laat, maar zijn carrière als DJ was door de affaire passé. De voor Lex belastende affaire speelde in de periode dat ik voor mijn studie journalistiek stage liep bij *Revue Ontmaskert*. Daar werd ik ook geïnformeerd over zijn echte dubbellevens: zijn financiële belangen bij met MIW. Een onderneming die op grote schaal seksdrugs zou vervaardigen en verkopen aan tienermeisjes, loversboys en pooiers. Ik besloot mijzelf te posteren in de kijker van *Mister Teenage*, met snel succes als gevolg.

‘Als je maar niet vergeet om mij te bellen wanneer je bent geweest,’ had Em me nog altijd grinnikend op het hart gedrukt. ‘Want ik wil er natuurlijk alles over horen.’

En nu zat ik hier, aan een wit tafeltje in een witte kamer in het MIW-gebouw, tegenover een bruinharige vrouw van rond de veertig die zich had voorgesteld als Bettina. Ze droeg een witte blouse en zwarte rok en had haar lippen donkerrood gestift.

Rustig en klinisch vertelde ze me wat de bedoeling was. ‘Zoals je misschien weet, speelt de bekkenbodem een rol bij het seksueel functioneren van vrouwen en

mogelijk ook bij klachten van pijn bij de gemeenschap,’ zei ze met een licht Duits accent. ‘Ten behoeve van ons onderzoek naar de lichamelijke seksuele opwindingsrespons en het functioneren van de bekkenbodem hebben wij voor beide een speciaal meetinstrument ontwikkeld.’

Ik nam een slok water uit het kartonnen bekertje dat voor me was neergezet en luisterde aandachtig.

‘Het doel van dit onderzoek is na te gaan of vrouwen met pijn bij de gemeenschap een afwijkende genitale doorbloeding of bekkenbodemspieractiviteit vertonen in vergelijking met vrouwen zonder seksuele pijnklachten, zoals uzelf.’

Ik knikte begrijpend.

‘Daartoe wordt zo dadelijk bij u de genitale doorbloeding en de bekkenbodemspieractiviteit gemeten tijdens het kijken naar verschillende erotische filmfragmenten, waarbij gelijktijdig enkele pijnprikkels aan het bovenbeen worden gegeven.’ Ze wierp een blik op een A4’tje dat voor haar lag en keek toen vragend op. ‘Is het tot zover duidelijk?’

‘Ja.’

‘*Sehr gut*. Aan dit onderzoek doen in totaal twintig heteroseksuele vrouwen mee in de leeftijd van achttien tot vijfenveertig jaar. Tien daarvan hebben klachten van pijn bij het vrijen, de andere helft niet.’

Ik schraapte mijn keel. ‘En wat moet ik me eigenlijk voorstellen bij een, eh, meetinstrument?’

Bettina glimlachte. ‘Het instrument wordt vaginaal ingebracht en heeft de dikte van een tampon waardoor het vrijwel geen ongemak veroorzaakt. Verder krijgt u elektromyografie-plakkertjes op de buitenste schaamlippen, om ook de activiteit in de meer oppervlakkige lagen van de bekkenbodemspieren te kunnen vaststellen.’

Gezellig. Waar was ik aan begonnen?

‘De metingen vinden plaats in een speciaal daarvoor ingerichte ruimte,’ ging Bettina verder, terwijl ze deed alsof ze mijn weifelende blik niet zag. ‘En een van onze onderzoeksters zal u begeleiden. Eerst zal zij het vaginale meetinstrument inbrengen, dan zal zij de drie EMG-plakkertjes aanbrengen en er tevens drie op uw schouder bevestigen om de spanning in de schouderpier te meten. Hierna verlaat zij de kamer en neemt plaats in een aangrenzende ruimte, vanwaar zij u niet kan zien. Contact tijdens het onderzoek verloopt via een intercom.’ Ze keek weer naar de tekst die voor haar lag, en zei toen: ‘Volgens mij was dit alles. Heeft u verder nog vragen?’

Ik werd opgehaald door een forse vrouw van middelbare leeftijd, met kort grijs haar en een bril. Ze ging gekleed in een zwart broekpak dat strak om haar stevige bovenbenen spande en stelde zich niet voor, maar nam me zwigend mee een lange felverlichte gang door. Haar hakken tikten op de linoleumvloer, terwijl ze met grote passen voor me uit liep.